

CCR: Mai multe dispoziții din Codul de procedura penala privind judecatorul de camera preliminară, neconstituționale

Curtea Constituțională a admis miercuri o sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție privind neconstituționalitatea unor articole din Codul de procedura penala care se refera, printre altele, la competența judecatorului de camera preliminară de a dispune reunirea și disjungerea dosarelor, dar și soluția legislativă prin care încheierile întocmite de acesta sunt asociate cu principiul autorității de lucru judecat.

Potrivit unui comunicat transmis AGERPRES, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiunile Unite și a constatat că dispozițiile art.I pct.2, pct.3, pct.45 (cu referire la art.343 alin.(3) și (4) din Codul de procedura penala) și pct.50 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedura penala sunt neconstituționale, fiind contrare prevederilor art.1 alin.(5), art.21 alin.(3) și ale art.24 din Constituție.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea Constituțională a constatat următoarele:

* Reglementarea, prin dispozițiile art.I pct.2 și pct.3 din lege, a competenței judecatorului de camera preliminară de a dispune reunirea și, respectiv, disjungerea cauzelor este în dezacord cu natura procedurii camerei preliminare și a funcției judiciare exercitate de judecatorul de camera preliminară, creând o incoerență legislativă incompatibilă cu standardele de calitate a legii ce rezulta din prevederile art.1 alin.(5) din Constituție.

* Dispozițiile art.I pct.45 din lege (cu referire la art.343 alin.(3) și (4) din Codul de procedura penala) transferă în sarcina participanților la procesul penal obligația organelor judiciare penale de a aduce la cunoștința participanților la procesul penal (prin procedura de citare) termenele de judecată, obligație ce constituie singura formă de garantare de către stat, prin intermediul acestor organe, a drepturilor fundamentale prevăzute la art.21 alin.(1) și (3) și art.24 din Constituție. De asemenea, dispozițiile art.I pct.45, care prevăd acordarea termenului în continuare fără a preciza procedura concretă potrivit căreia participanții la procesul penal își pot îndeplini obligația procesuală de a urmări parcursul dosarului, contravin principiului legalității procesului penal și, totodată, standardelor de calitate a legii ce rezulta din prevederile constituționale ale art.1 alin.(5) din Constituție.

* Soluția legislativă prevăzută la art.I pct.50 din lege, prin care încheierile judecatorului de camera preliminară sunt asociate cu principiul autorității de lucru judecat, și, respectiv, cu principiul ne bis in idem, încalca standardele de calitate a legii procesual penale ce rezulta din prevederile art.1 alin.(5) din Legea fundamentală, întrucât aceste încheieri nu soluționează fondul cauzei penale, nepresupunând o analiză a raportului juridic penal de conflict, care să se finalizeze cu stabilirea vinovației sau nevinovației inculpatului, în timp ce principiul anterior menționat are în vedere hotărârile penale definitive, prin care se soluționează fondul cauzelor penale.

Mai mult, reglementarea în privința încheierilor judecatorului de camera preliminară a efectelor specifice autorității de lucru judecat ar avea ca efect imposibilitatea invocării, ulterior finalizării fazei camerei preliminare, a acelor cauze de nulitate absolută care, în prezent, conform dispozițiilor art.281 alin.(3) și alin.(4) lit.c) din Codul de procedura penala, pot fi invocate în orice stare a procesului, cu consecința imposibilității excluderii, potrivit dispozițiilor art.101-102 din Codul de procedura penala, a probelor corespunzătoare obținute sau administrate în mod nelegal, în cursul urmăririi penale, din dosarul cauzei, aspecte ce încalca drepturile fundamentale prevăzute la art.21 alin.(3) și ale art.24 din Constituție.

Decizia este definitivă și general obligatorie.